

רשומות

ספר החוקים

1 בינואר 1963

382

ה' בטבת תשכ"ג

עמוד

6	חוק לתיקון פקודת בתי חרושת, תשכ"ג-1962
9	חוק לתיקון דיני הראיות (הגנת ילדים) (תיקון מס' 2), תשכ"ג-1962
10	חוק לתיקון פקודת בניהן בית המשפט (מס' 2), תשכ"ג-1962
10	חוק המלווה (חברות ביטוח), תשכ"ג-1962

חוק לתיקון פקודת בתי הורשה, תשכ"ג-1962 *

1. הולכת סעיף 1. בפקודת בתי-הורשה, 1946 (להלן - הפקודה)¹, במקום סעיף 1 יבוא:
 "השם 1. פקודה זו תיקרא "פקודת הבטוחות בעבודה, 1946".
2. שינוי כותרת. בהוראות הפקודה ובתקנות לפיה, במקום "בית הורשה" יבוא "מפעל".
3. בסעיף 2 לפקודה -
 (1) בסעיף קטן (1), אחרי פסקה (17) יבוא:
 "(18) מכרה;
 (19) מקום שבו מבוצעת פעולה לשם מטרת גפט כמשמעותה בסעיף 44 לחוק הגפס, תשי"ב-1952²;
 (20) מקום בו מבוצע קידוח מים";
 (2) סעיף קטן (5) - בטל.
4. בסעיף 6 לפקודה, בפסקה (ג), במקום פסקת משנה (II) יבוא:
 "(II) מקום שמקימים אותו צבועים בצבע שמן או בחומר אחר שאושר לכך בתקנות, או מחופים לכה, יש לחזור ולצבועם או להחליפם לכה לפחות אחת לשבע שנים, או לתקופות קצרות יותר שקבע שר העבודה, והלבד שלא יהיו קצרות מ-14 חודש; כן יש לבקורם אחת ל-14 חודש לפחות. במים המים ובטבוח או בחומר גיקרי מתאים אחר, או בדרך גיקרי אחרת שתאושר על-ידי מפקח אזרחי."
5. בסעיף 15 לפקודה, במקום פסקה (א) יבוא:
 "(א) קרו או שיש השש מכיר שיקרו מקרי מחלה שיש להסמ לעבודה, לחמרים או לתהליך שבמפעל; או."
6. בסעיף 24 לפקודה, במקום סעיף קטן (12) יבוא:
 "(12) היה הממקח היראשי סבור, כי לגבי מיתקן פלוגי, או לגבי סוג של המיתקנים האמורים בסעיף זה, אין זה מעשי או סביר לקיים הוראה מהוראות סעיף זה, וישאי הוא לפטור ממנו בתנאים שיראוי לו; פטור לפי סעיף קטן זה לגבי מיתקן פלוגי יהיה בתעודה, ולגבי סוג של מיתקנים יפורסם ברשומות."
7. בסעיף 28 לפקודה, בסעיף קטן (2), במקום "שלושה מטריים" יבוא "שני מטריים".
8. בסעיף 31 לפקודה -
 (1) בסעיף קטן (13), במקום "למפקח הראשי" יבוא, הכל מקום, "למפקח אזרחי";

¹ נתקבל בכנסת היום כ"ז בכסלו תשכ"ג (24 בדצמבר 1962); הגעת חוק ודברי הסבר בתפרסמו בה'ח' 526, תשכ"ב, עמ' 306.
² 1 ע"ר 1946, תוס' 1 מס' 1472, עמ' 60; ס"ח 144, תשי"ד, עמ' 208.
 2 ס"ח 100, תשי"ב, עמ' 322.

- (2) אזורי סעיף קטן (15) יבוא:
- "(16) שר העבודה רשאי לקבוע בתקנות הוראות – אף בטעיה מהוראות סעיף זה – בדבר דרכי הבדיקה של דודי קיטור ומועדיה, אם הבטיחות מחייבת או מצדיקה זאת."
9. בסעיף 32 לפקודה, בסעיף קטן (8), במקום "למפקח הראשי" יבוא, בכל מקום, "למפקח אזורי".
- תיקון סעיף 32
10. בסעיף 33 לפקודה –
- (1) בסעיף קטן (7), במקום "למפקח הראשי" יבוא, בכל מקום, "למפקח אזורי";
- (2) בסעיף קטן (8), בהגדרת "לחץ עבודה מכסימלי מורשה", במקום "קולט קיטורי" יבוא "קולט אירי".
- תיקון סעיף 33
11. במקום סעיף 44 לפקודה יבוא:
- "מקומות ישיבה 44. (1) במפעל יהיו כסאות או ספסלים מתאימים, בעלי משענת גב, במספר מספיק וכמצב תקין כדי לאפשר לעובדים לשבת כשיש להם במשך העבודה הזדמנות סבירה לכך בלי שתופרע העבודה.
- (2) גיתן באופן סביר לבצע חלק מהעבודה תוך ישיבה, יותקן ויקויים בשביל העובד באותה עבודה מושב בעל משענת גב, מותאם בצורתו, במבנהו ובממדיו לעובד ולעבודה המבוצעת, וכן הדום שעליו יוכל להשעין רגליו בנוחות, אם אין הוא יכול לעשות כן בלי הדום.
- (3) מפקח אזורי רשאי לפטור מהתקנת משענת גב, במקום שאין זה מעשי לדעתו לעשות זאת."
- החלפת סעיף 44
12. בסעיף 52 לפקודה –
- (1) אחרי סעיף קטן (1) יבוא:
- "(א) לא תיעשה עבודה בחדר שבקומת מרתף, שבנייתו הושלמה אחרי יום ד' בטבת תשכ"ג (31 בדצמבר 1962), אלא אם אישר מפקח אזורי בכתב שהחדר מתאים לתעודתו מנהיגת הבטיחות והגיהות בעבודה";
- (2) במקום סעיף קטן (4) יבוא:
- "(4) רשאי מפקח אזורי לבטל הודעה לפי סעיף קטן (1) או אישור לפי סעיף קטן (א) אם לדעתו חלו בחדר שינויים העושים את החדר מתאים לתעודתו, או לא מתאימו לתעודתו, הכל לפי הענין."
- תיקון סעיף 52
13. בסעיף 54 לפקודה, בכל מקום אחרי המלים "במפעלים" ו"מפעל" יבוא "או כל מקום עבודה אחר".
- תיקון סעיף 54
14. בסעיף 55 לפקודה –
- (1) במקום סעיף קטן (1) יבוא:
- "(1) סבור שר העבודה כי ייצור, מכונות, מיתקן, ציוד, חומרי, תהליך, מעשה או מודל הנהוגים במפעל וכן במקום עבודה פלוגי אף אם אינו מפעל כמשמעותו בסעיף 2, עלולים לגרום חבלת גוף – רשאי הוא להתקין תקנות בדבר בטיחות וגיהות בעבודה כפי שייראה לו למניעת הסכנה כאמור, אלא שבדבר השימוש בחומרי הדברה בחקלאות לא יתקין תקנות בלי הסכמת שר החקלאות ושר הבריאות."
- תיקון סעיף 55

- (2) במקום סעיף קטן (3) יבוא:
 "(3) תקנות לפי סעיף זה יכול שיהיו כלליות או לסוגים, או מיוחדות למפעל או למקום עבודה אחר";
- (3) אחרי סעיף קטן (3) יבוא:
 "(4) מקום עבודה שחלות עליו תקנות שהותקנו לפי סעיף זה, רואים אותו כמפעל לענין סעיף 73, במידה שהוטלה חובת גיהול פנקס או רישומים אחרים, ולענין הסעיפים 74, 79 וחלק 10."
15. בסעיף 61 לפקודה, אחרי המלים "דודי" קיטור" או "דוד" יבוא, בכל מקום, "קולט קיטור או קולט איר".
16. בסעיף 65 לפקודה, בסעיף קטן (1), אחרי המלים "דלק בטפינה" יבוא "או בניקוי מיכלים או מחסנים בספינה שהשתמשו בהם לאחרונה להובלת גזים גלמי או דלק נוזל אחר מכל סוג שהוא או כל זונור ששר העבודה קבע בתקנות כוזמר מסוכן".
17. בסעיף 66 לפקודה, בסעיף קטן (1), אחרי המלים "ולצורך זה" יבוא "וכן על פעולות בניה שאינן תיקון או החזקה בלבד אף אם אינן בדרך מסחר או עסק".
18. במקום סעיף 69 לפקודה יבוא:
 69. (1) לא יתחיל אדם להחזיק במקום כמפעל ולא יתחיל להשתמש במקום כמפעל אלא אם במטרה, לפחות עשרה ימים מראש, הודעה בכתב למפקח אחרי רבה שם המחזיק ומען המפעל, מזהות המפעל וכל פרט נוסף שקבע שר העבודה בתקנות, או אם החירי המפקח בכתב להחזיק או להשתמש כאמור לפני תום עשרת הימים.
 (2) הועבר המפעל אל האדם מידי אחר ולא חל שינוי במהות העבודה בו, רשאי האדם להתחיל להחזיק בו לפני תום עשרה ימים למסירת ההודעה או אף לפני מסירת ההודעה, ובלבד שתימסר תוך חודש לאחר ההעברה.
 (3) הועבר על הוראות סעיף זה, דינו – קנס 500 לירות וקנס נוסף 20 לירות לכל יום בו נמשכת העבירה."
19. בסעיף 82 לפקודה, במקום סעיף קטן (5) יבוא:
 "(5) חברה, אגודה שיתופית, או כל חבר בני-אדם אחר שעברו אחת העבירות לפי פקודה זו, רואים כאחראי לעבירה גם כל מנהל, שותף או פקיד אחראי של אותו חבר בני-אדם, ואפשר להביאו לדין כאילו עבר הוא את העבירה, אם לא הוכיח שהעבירה נעברה שלא בידיעתו או שנקט אמצעים סבירים למניעת העבירה."
20. במקום סעיף 84 לפקודה יבוא:
 "עונש על עבירות 84. בכפוף לנאמר להלן בפקודה זו, הועבר עבירה לפי פקודה זו שלא נקבע לה עונש אחר, דינו – מאסר חודש או קנס 1000 לירות, ומאסר נוסף שנעה ימים או קנס נוסף 100 לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה, ובעבירה שהיתה עשויה לגרום מוות או חבלת גוף, דינו – מאסר שלושה חודשים או עונש מפורש"

חדשים או קנס 3000 לירות, ומאסר נוסף שבעה ימים או קנס נוסף 100 לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה; אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מאחריות למותו של אדם או לחבלה בגופו לפי דין אחר.

ביטול

21. סעיף 86 לפקודה – בטל.

הגדלת ענשים

22. סעיף 5 לחוק לתיקון דיני העונשין (דרכי ענישה), תשי"ד-1954¹, לא יחול על הקנסות הקבועים בסעיפים 21 (2), 31 (12), 35 (1) למעט הקנס הנוסף, 57 (4), 70 (3), 85 (1), 87 ו-92 לפקודה, ובמקום סכומי הקנסות הקבועים בהם יבואו סכומים הגדולים פי שלושים.

יגאל אלון
שר העבודה

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

³ ס"ח 166, תשי"ד, עמ' 234.

חוק לתיקון דיני הראיות (הגנת ילדים) (תיקון מס' 2), תשכ"ג-1962 *

תיקון סעיף 2

1. בחוק לתיקון דיני הראיות (הגנת ילדים), תשט"ו-1955¹ (להלן – החוק), בסעיף 2, לאחר סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) רשאי בית המשפט לצוות על הפסקת גבייתה של עדות או קבלתה של הודעה כאמור בסעיף קטן (א) אם הוא סבור, לאחר ששמע את חוקר הנוער, שהמשכן עלול לגרום נזק נפשי לילד."

תיקון סעיף 10

2. בסעיף 10 לחוק, במקום "הוגשה לבית המשפט ראייה כאמור בסעיף 9" יבוא "הופסקה גביית עדות או קבלת הודעה כאמור בסעיף 2 (ג) או שהוגשה לבית המשפט ראייה כאמור בסעיף 9".

תיקון התוספת

3. בתוספת לחוק יוסף "עבירות על החוק לתיקון דיני העונשין (עבירות זנות), תשכ"ב-1962².

דב יוסף
שר המשפטים

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

¹ נמקבל בכנסת ביום כ"ז בכסלו תשכ"ג (24 בדצמבר 1962); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 504, תשכ"ב, עמ' 147.

² 1 ס"ח 184, תשט"ו, עמ' 96; 2 ס"ח 323, תשכ"א, עמ' 20.

3 ס"ח 370, תשכ"ב, עמ' 78.

חוק לתיקון פקודת בזיון בית המשפט (מס' 2), תשכ"ג-1962

- תיקון סעיף 6
1. בסעיף 6 לפקודת בזיון בית המשפט, לאחרי סעיף קטן (2) יבוא:
- "(3) הטיל בית משפט מאסר לפי סעיף קטן (1), יודיע על כך ליועץ המשפטי לממשלה.
- (4) היועץ המשפטי לממשלה או בא כוחו יביא את ענינו של אסיר לפי סעיף קטן (1) לפני בית המשפט שהטיל עליו את המאסר, לשיקול נוסף, כשזאת צורך הכך ולא פחות מאחת לששה חודשים מיום תחילת המאסר.
- (5) בשיקול הנוסף רשאי בית המשפט, לאחרי שנתן לאסיר ולכל בעל דין אחר בהליך שבו הטיל המאסר הודמנות להשמיע טענותיהם, לקיים את הצו, לשנותו, להתנותו בתנאים או לבטלו או ליתן כל הוראה אחרת שימצא לנכון.
- (6) שור המשכמים רשאי לקבוע בתקנות סדרי דין בשיקול נוסף לפי סעיף זה."

דב יוסף
שר המשפטים

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום כ"ז בכסלו תשכ"ג (24 בדצמבר 1962); הצעת החוק ודברי הסגן פורסמו בוו"ח 527, תשכ"ב עמ' 315.
1. חוקי אי"כ כרך א', פרק כ"ג, עמ' 332; ס"ח 233, תשי"ז, עמ' 154.

חוק המילווח (חברות ביטוח), תשכ"ג-1962*

- הגדרות
1. בחוק זה –
- "דולר" – דולר של ארצות הברית של אמריקה;
- "מחירי הדולר" – לגבי הזמן שבו קיימות הגבלה על פי דין על השימוש החפשי בדולרים בישראל – הסכום הנבחר ביחסי ביטוח בישראל שרובו ישראל יידרש לשלמו ביום הפרעון בעד דולר אצל מי שמורשה בדין לסחור בישראל בדולרים, בניכוי העמלה הנבקאית בעד עסקה כזו; ולגבי הזמן שבו לא תחיה הגבלה כאמור – שערי הרכישה הנבחרת ביותר של הדולר שיהיה קיים ביום הפרעון בבנק ישראל לגבי משיכות טלגרפיות בבקאיות על גיר-יונק;
- "מדד יוקר המחיה" או "מדד" – מדד המחירים, המתפרסם על ידי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה ולמחקר כלכלי, ולרבות אותו מדד אף אם יתפרסם על ידי כל מוסד ממשלתי אחר וכן כל מדד רשמי שיבוא במקומו, בין אם יהיה בגבי על אותם נתונים שעליהם בגבי המדד הקיים ובין אם לאו; אם יבוא מדד אחר תקבע הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה ולמחקר כלכלי את היחס שבינו לבין המדד המוחלף;
- "יום הרכישה" לענין איגרת חוב – היום שבו קיבלה הממשלה את התמורה בעד אותה איגרת, אף אם נתקבלה, לפי הסכם, לפני תחילתו של חוק זה.

* נתקבל בכנסת ביום כ"ז בכסלו תשכ"ג (24 בדצמבר 1962); הצעת החוק ודברי הסגן פורסמו בוו"ח 495, תשכ"ב, עמ' 98.

2. הממשלה מורשית בזה, בשם המדינה, לקבל מחברות ביטוח העוסקות בישראל בביטוח חיים צמוד, מילוחן בסכום כולל שלא יעלה על 50 מיליון לירות.
3. שר האוצר רשאי להוציא להכרות המלוות איגרות חוב רשומות על שם, שאינן עבירות, בעשר סדרות שנתיות שתאריך הנקוב אחד בינואר של כל שנה, החל בשנת 1962.
4. הסכומים המשלמים בעד איגרות החוב וכל ההוצאות הכרוכות בביצוע חוק זה ישולמו מתוך הכנסותיה הכלליות ומתוך גביית של המדינה.
5. (א) איגרות החוב ישאו ריבית של 6% לשנה מיום רכישתן.
(ב) הריבית על איגרות החוב לא תהא חייבת בשום מס המוטל על הכנסה, חוץ מן המט שיש לבכותו מאותה ריבית לפי סעיף 161 לפקודת מס הכנסה¹, ושלא יעלה על 25%.
6. הקרן הריבית של איגרות החוב יהיו צמודות למדד יוקר המחיה, אולם שר האוצר רשאי להצמיד לשער הדולר קרן וריבית של איגרות חוב של אותו חלק מהמיליון שמקורו בכספים שנתקבלו כפרמיות על פי חוזים לביטוח חיים צמוד לשער הדולר שנכנסו לתקופה לפני יום כ"ז בניסן תשכ"ב (1 במאי 1962).
7. על פדיון הקרן ותשלום הריבית של איגרות חוב צמודות לשער הדולר תחול הוראה זו: אם ביום פרעונו של כל סכום קרן או ריבית יהיה מחיר הדולר גבוה ממחיר הדולר בתאריך הנקוב של האיגרת, ישולם לבעל איגרת החוב אותו סכום כשהוא מוגדל בשיעור שבו עלה מחיר הדולר ביום הפרעון לעומת מחירו בתאריך הנקוב של האיגרת.
8. על פדיון הקרן ותשלום הריבית של איגרות חוב צמודות למדד יוקר המחיה תחול הוראה זו: אם יחברו מתוך מדד יוקר המחיה שנתפריסם לאחורונה לפני הגיע זמן פרעונו של כל סכום קרן או ריבית (להלן – המדד החדש) כי המדד החדש עלה לעומת המדד שפורסם לאחורונה לפני התאריך הנקוב של האיגרת (להלן – המדד היסודי), ישולם לבעל איגרת החוב אותו סכום כשהוא מוגדל בשיעור שבו עלה המדד החדש לעומת המדד היסודי.
9. שוויה הנקוב של כל איגרת חוב, וכן נוסחה של איגרת חוב יהיו לפי שוירת שר האוצר.
10. האיגרות ייפדו במועד שנקבע בהן או במועד אחר שיוסכם עליו בין שר האוצר ורופש איגרת ושעליו תינתן הודעה לועזת הכספים של הכנסת, ומלבד שכל איגרת חוב תיפדה לא יאחר מ-40 שנה לאחר התאריך הנקוב בה.
11. שר האוצר רשאי במקום להוציא איגרת חוב חדשה, להגדיל את השווי הנקוב של איגרת חוב שנרכשה רדין השווי שהוגדל כדין איגרת חדשה; כן רשאי שר האוצר, במקרה של פדיון מוקדם, להקטין את השווי הנקוב של איגרת חוב שנרכשה, רדין הקטנת הסכום כדין פדיון.
12. איגרות החוב יימכרו במחירן הנקוב בכפוף לעליה שחלה במחיר הדולר או במדד יוקר המחיה בין התאריך הנקוב של איגרות החוב לבין יום רכישתן, ובתנעה של אחוז אחד.

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, תשכ"א, עמ' 6.

13. (א) בנק ישראל ינהל פנקס שבו יירשמו שמותיהם של בעלי איגרות החוב, מעניהם הרשומים ופרטי האיגרות. (ב) הפנקס ישמש ראיה לכאורה לכל ענין הרשום בו כדין. 14. איגרות החוב ישאו את דמות זתימותיהם של שר האוצר ושל החשב הכללי. 15. שר האוצר רשאי לאצול מסמכיותו לפי חוק זה, למעט הסמכות להוציא איגרות חוב. 16. שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו.	פנקס האיגרות חתימה אצילת סמכיות ביצוע ותקנות

לוי אשכול
שר האוצר

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה